

[Undervisningsministeren.]

saadan, at vi har Mulighed for at yde denne Hjælp, skulde denne Lov ikke være til Hinder for det, saa kan det øjeblikkelig ske. Saaledes har jeg ogsaa forstaaet at det ærede Medlem havde opfattet Paragraffen.

Jeg vil derefter vende mig til de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Karl Olsen gjorde gældende. Det ærede Medlem brugte det Tal paa Kursusstudenter, jeg havde anført, de 25 pCt. Dette gælder for Aaret 1945; jeg bemærkede, at to Aar efter var det dalet noget, og jeg gør opmærksom paa dette her, for at man ikke ligesom skal danne sig den Forestilling, at det er 25 pCt. Jeg vil ogsaa tilføje, at det er 25 pCt. i Forhold til det Antal, der faar Studentereksamen ved Skolerne, men det vil altsaa sige 20 pCt. i Forhold til det samlede Studenterantal. Det er en Fjerdedel af Antallet fra Skolerne, der bliver altsaa 5 Dele, naar vi tager det samlede Antal, og Kursusstudenterne udgør da en Femtedel af dette. Det er det højeste, vi har været oppe paa. Men at en Femtedel af danske Studenter faktisk uddannes paa Kursus, er ogsaa et meget højt Tal, som viser hvor betydningsfuld denne Undervisningsform er.

Jeg littede med stor Opmærksomhed til de Betragtninger, der fremkom vedrørende en Alderscensus. Jeg synes, og jeg forstod, at adskillige ærede Medlemmer i denne Sal deler den Opfattelse, at den virkelig konsekvente Løsning vilde være, at man satte en Aldersbestemmelse ind, hvorved man fuldkommen udsøndrede det Element, som betyder en urimelig Konkurrence med den almindelige Skole, og virkelig tager som Statsopgave at uddanne til Studentereksamen de unge Mennesker, som af en eller anden Grund — saa kommer vi her til de forskellige Kategorier — ikke paa den normale Maade har kunnet komme ind i Gymnasiet. Derved vilde man staa aldeles klart over for Spørgsmaalet, og det hænger ogsaa en lille Smule sammen med det, jeg gerne vilde sige om Lempelserne og om Spørgsmaalet om Aarskaraktererne.

Jeg tror, ærede Medlemmer har forstaaet, at min Hovedindstilling er den, at der er ingen Grund til, naar Undervisningen ellers er tilfredsstillende, paa særlig Maade at forfølge Kursusstudenterne. Dette er min Hovedindstilling, og derfor er det ogsaa

min Indstilling med Hensyn til de Lempelser, som man arbejder med i det Udvalg, der sidder, at man maa lægge Kravene saa nær ved Studentereksamens Pensa i Skolerne, som det er forsvarligt. Men der rejser sig her det Spørgsmaal, som jeg var inde paa i min Forelæggelsestale. De to Undervisningsformer er nødvendigvis forskellige. Den egentlige Skoleundervisning har længere Tid til sin Raadighed, og man kan arbejde mere med den enkelte Elev; Undervisningen paa Kursus har kortere Tid til Raadighed, men til Gengæld er der en vis Modenhed hos den Grundstamme, som er den normale Grundstamme paa et Kursus, og Formen kan derfor mere nærme sig Forelæsningsformen; man kan operere mere med Selvstændigheden hos Kursisterne. Men jeg haaber, man forstaaer, at saa længe vi virkelig har paa Kursus et ret stort Kontingent af meget unge, som ikke adskiller sig synderligt fra Skoleelever, kan det ikke nægtes, at der er Grund for Myndighederne til at stille noget større Krav, fordi man maa erkende, at helt den samme solide Gennemgang af Stoffet kan Eleverne ikke faa. Det vil jeg gerne have at man i Udvalget overvejer; det kan man ikke afvise, som om der slet ikke var Grund til det.

Man maa endvidere være klar over, at naar den typiske Undervisningsform er anlagt for de lidt mere modne, maa man samtidig erkende, at Aarskarakteren bliver noget vanskeligere at give. Naar jeg tænker paa min egen Virksomhed som Kursuslærer i mine egne Dage, hvor jeg maatte gennemarbejde et stort Stof i den enkelte Time, ofte i meget rask Form og med et temmelig stort Hold, vilde det nærmest have været en Gru, hvis jeg bagefter skulde have givet den enkelte en Aarskarakter. De to Ting rimer nemlig ikke sammen; Aarskarakteren har ganske naturligt en Sammenhæng med det daglige Arbejde i en Skole, hvor man kommer Eleven nær ind paa Livet og virkelig ved, hvad Eleven kan præstere, men alle vi, der forstaaer Kursusundervisningen og er Tilhængere af den, maa efter min Mening samtidig erkende, at der er Elementer, som ikke kan overføres fra Skole til Kursus, og i den Henseende stiller jeg mig noget tvivlende over for Aarskarakteren.

Den kan overføres for de skriftlige Besvarelsers Vedkommende, det erkender jeg,